

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 8. marca 2017*

„Odvolanie — Štátna pomoc — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Článok 106 ods. 2 ZFEÚ —
Opatrenie dánskych orgánov v prospech dánskeho verejnoprávneho vysielateľa TV2/Danmark —
Kompenzácia nákladov súvisiacich s plnením záväzkov služby vo verejnom záujme — Rozhodnutie,
ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom“

Vo veci C-660/15 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané
8. decembra 2015,

Viasat Broadcasting UK Ltd, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: M. Honoré
a S. E. Kalsmose-Hjelmberg, advokater,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: L. Grønfeldt, L. Flynn a B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia,
s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: C. Thorning, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci
R. Holdgaard, advokat,

TV2/Danmark A/S, so sídlom v Odense (Dánsko), v zastúpení: O. Koktvedgaard, advokat,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predsedníčka prvej komory R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), sudcovia E. Regan,
J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev a C. G. Fernlund,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 10. novembra 2016,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Viasat Broadcasting UK Ltd (ďalej len „Viasat“) navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 24. septembra 2015, Viasat Broadcasting UK/Komisia (T-125/12, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2015:687), ktorým bola zamietnutá jej žaloba proti rozhodnutiu Komisie 2011/839/EÚ z 20. apríla 2011 o opatreniach Dánska (C 2/03) v prospech TV2/Danmark (Ú. v. EÚ L 340, 2011, s. 1, ďalej len „sporné rozhodnutie“), ktorým Európska komisia súčasne s uznaním, že jednotlivé opatrenia prijaté Dánskym kráľovstvom v prospech spoločnosti TV2/Danmark (ďalej len „TV2“) majú charakter štátnej pomoci, rozhodla, že tieto opatrenia sa považujú za zlučiteľné s vnútorným trhom na základe článku 106 ods. 2 ZFEÚ.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Všeobecný súd v bodoch 1 až 17 napadnutého rozsudku uviedol okolnosti predchádzajúce sporu takto:

- „1. Predmetom prejednávanej žaloby je návrh na zrušenie [sporného] rozhodnutia v rozsahu, v akom sa ním konštatuje, že [opatrenia prijaté Dánskym kráľovstvom vo vzťahu k spoločnosti TV2] síce predstavujú štátnu pomoc, ale sú zlučiteľné s vnútorným trhom v zmysle článku 106 ods. 2 ZFEÚ. Túto žalobu podala [Viasat], ktorá je komerčnou televíznou spoločnosťou pôsobiace na dánskom trhu a priamou konkurentkou dánskej televíznej spoločnosti TV2/Danmark A/S (ďalej len „TV2 A/S“).
2. TV2 A/S bola založená s cieľom nahradiť od 1. januára 2003 na účtové a daňové účely nezávislý štátny podnik [TV2], ktorý bol založený v roku 1986 prostredníctvom Lov nr. 335 om ændring af Lov om radio-og fjernsynsvirksomhed (zákon č. 335, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o rozhlasovom a televíznom vysielaní) zo 4. júna 1986. TV2 A/S je – tak ako jej predchodca TV2 – druhou verejnoprávnou televíznou stanicou v Dánsku, pričom prvou je Danmarks Radio (ďalej len „DR“).
3. TV2 A/S je – tak ako predtým TV2 – poverená úlohou vo verejnom záujme, ktorá spočíva v poskytovaní a šírení celoštátnych a regionálnych televíznych programov. Šírenie môže prebiehať prostredníctvom rozhlasových zariadení, ako aj satelitných a káblových systémov. Pravidlá upravujúce záväzky služby vo verejnom záujme vzťahujúce sa na spoločnosť TV2 A/S a predtým na spoločnosť TV2 určuje dánsky minister kultúry.
4. Okrem verejnoprávných televíznych spoločností pôsobia na dánskom celoštátnom trhu televízneho vysielania aj komerčné televízne spoločnosti. Je to najmä na jednej strane [Viasat] a na druhej strane celok tvorený spoločnosťami SBS TV A/S a SBS Danish Television Ltd (ďalej len „SBS“).
5. TV2 bola založená pomocou úročenej štátnej pôžičky a jej činnosť mala byť – tak ako činnosť spoločnosti DR – financovaná pomocou výťažku z koncesionárskych poplatkov, ktoré platia všetci dánski televízni diváci. Dánsky zákonodarca však rozhodol, že – na rozdiel od spoločnosti DR – bude mať TV2 tiež možnosť využiť najmä výťažok z reklamnej činnosti.
6. Na základe sťažnosti, ktorú 5. apríla 2000 podala spoločnosť SBS Broadcasting AS/Tv Danmark, ďalšia komerčná televízna spoločnosť pôsobiaca na dánskom trhu, Komisia Európskych spoločenstiev preskúmala systém financovania spoločnosti TV2 vo svojom rozhodnutí 2004/217/ES z 19. mája 2004 o opatreniach Dánska v prospech [TV2] (Ú. v. EÚ L 85, 2006, s. 1; ďalej len „rozhodnutie TV2 I“). Toto rozhodnutie sa vzťahovalo na obdobie od roku 1995 do roku 2002 a týkalo sa nasledujúcich opatrení: príjmy z koncesionárskych poplatkov, prevody z fondov

určených na financovanie spoločnosti TV2 (fond TV2 a Radiofonden), sumy poskytnuté *ad hoc*, oslobodenie od dane z príjmu právnických osôb, oslobodenie od platenia úrokov a odvodov z pôžičiek poskytnutých spoločnosti TV2 pri jej založení, štátna záruka za prevádzkové pôžičky, ako aj výhodné platobné podmienky týkajúce sa poplatku, ktorý TV2 platila za používanie celoštátnej vysielačnej frekvencie (ďalej spolu len ako „predmetné opatrenia“). Vyšetrovanie Komisie sa napokon týkalo aj povolenia vysielať na miestnych frekvenciách v sieťových rozvodoch udeleného spoločnosti TV2 a povinnosti všetkých vlastníkov spoločných anténových zariadení vysielať verejnoprávne programy spoločnosti TV2 vo svojich zariadeniach.

7. Po preskúmaní predmetných opatrení Komisia dospela k záveru, že tieto opatrenia predstavovali štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES (teraz článok 107 ods. 1 ZFEÚ). Tento záver bol založený na konštatovaní, že systém financovania spoločnosti TV2, ktorého cieľom bolo kompenzovať náklady na poskytovanie služby vo verejnom záujme, nespĺňal druhú a štvrtú zo štyroch podmienok, ktoré Súdny dvor stanovil vo svojom rozsudku z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg [(C-280/00, EU:C:2003:415) (ďalej len „podmienky Altmark“)].
8. Komisia navyše rozhodla, že pomoc, ktorú Dánske kráľovstvo v rokoch 1995 až 2002 poskytlo spoločnosti TV2 v podobe koncesionárskych poplatkov a ďalších opatrení opísaných v rozhodnutí TV2 I, bola zlučiteľná s vnútorným trhom v zmysle článku 86 ods. 2 ES (teraz článok 106 ods. 2 ZFEÚ) s výnimkou sumy 628,2 milióna dánskych korún (DKK), ktorú Komisia klasifikovala ako nadmernú kompenzáciu (odôvodnenie 163 a článok 1 rozhodnutia TV2 I). Uložila teda Dánskemu kráľovstvu povinnosť vymáhať túto sumu spolu s úrokmi od spoločnosti TV2 A/S (článok 2 rozhodnutia TV2 I), ktorá medzičasom nahradila spoločnosť TV2 (pozri bod 2 vyššie).
9. Vzhľadom na to, že vymáhanie pomoci uvedené v článku 2 rozhodnutia TV2 I spôsobilo platobnú neschopnosť spoločnosti TV2 A/S, Dánske kráľovstvo listom z 23. júla 2004 oznámilo Komisii návrh zvýšenia základného imania tejto spoločnosti. Tento návrh predpokladal, čo sa týka opatrení financovaných štátom, na jednej strane zvýšenie základného imania o 440 miliónov DKK a na druhej strane premenu štátnej pôžičky vo výške 394 miliónov DKK na základné imanie. Komisia rozhodnutím K(2004) 3632 v konečnom znení zo 6. októbra 2004 vo veci štátnej pomoci N 313/2004 o zvýšení základného imania [TV2 A/S] (Ú. v. EÚ C 172, 2005, s. 3; ďalej len „rozhodnutie o zvýšení základného imania“) konštatovala, že obe plánované opatrenia v prospech spoločnosti TV2 A/S boli „nevyhnutné pre navýšenie základného imania, ktoré TV2 [A/S] po zmene svojej právnej formy na akciovú spoločnosť potreb[ovala] na splnenie svojich úloh vo verejnom záujme“ (odôvodnenie 53 rozhodnutia o zvýšení základného imania). Komisia v dôsledku toho rozhodla, že akákoľvek štátna pomoc, ktorá by bola spojená s predpokladaným zvýšením základného imania spoločnosti TV2 A/S, je zlučiteľná s vnútorným trhom podľa článku 86 ods. 2 ES (odôvodnenie 55 rozhodnutia o zvýšení základného imania).
10. Rozhodnutie TV2 I bolo napadnuté štyrmi žalobami o neplatnosť, ktoré podali na jednej strane TV2 A/S (vec T-309/04) a Dánske kráľovstvo (vec T-317/04) a na druhej strane konkurenti spoločnosti TV2 A/S, konkrétne [Viasat] (vec T-329/04) a SBS (vec T-336/04).
11. Rozsudkom z 22. októbra 2008, TV2/Danmark a i./Komisia [(T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, EU:T:2008:457)], Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie TV2 I. Súd prvého stupňa [v bode 124 tohto rozsudku] konštatoval, že Komisia správne konštatovala, že úloha spoločnosti TV2 vo verejnom záujme zodpovedala vymedzeniu služieb všeobecného hospodárskeho záujmu spočívajúcich vo vysielaní... Tiež však konštatoval existenciu viacerých právnych väd rozhodnutia TV2 I, ktoré v konečnom dôsledku mali za následok zrušenie tohto rozhodnutia.
12. Po prvé pri skúmaní otázky, či opatrenia, ktorých sa týkalo rozhodnutie TV2 I, zahŕňajú štátne prostriedky, Súd prvého stupňa konštatoval, že Komisia neodôvodnila svoje rozhodnutie v rozsahu, v akom *de facto* zohľadnila ako štátne prostriedky príjmy z reklamy za roky 1995

a 1996 [(rozsudok z 22. októbra 2008, TV2/Danmark a i./Komisia, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, EU:T:2008:457, body 160 až 167)]. Po druhé Súd prvého stupňa konštatoval, že Komisia sa pri skúmaní otázky, či bola splnená druhá a štvrtá podmienka Altmark, neopierala o serióznu analýzu konkrétnych právnych a hospodárskych podmienok, s ohľadom na ktoré bola určená výška koncesionárskeho poplatku pripadajúceho spoločnosti TV2. V dôsledku toho bolo rozhodnutie TV2 I v tejto súvislosti nedostatočne odôvodnené [(rozsudok z 22. októbra 2008, TV2/Danmark a i./Komisia, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, EU:T:2008:457, body 224 až 233)]. Po tretie Súd prvého stupňa konštatoval, že závery Komisie týkajúce sa posúdenia zlučiteľnosti pomoci vzhľadom na článok 86 ods. 2 ES, najmä existencie nadmernej kompenzácie, boli tiež nedostatočne odôvodnené. Podľa Súdu prvého stupňa bolo možné vysvetliť tento nedostatok odôvodnenia tým, že Komisia seriózne nepreskúmala konkrétne právne a hospodárske podmienky, ktoré viedli k stanoveniu výšky koncesionárskeho poplatku pripadajúceho spoločnosti TV2 počas vyšetřovaného obdobia [(rozsudok z 22. októbra 2008, TV2/Danmark a i./Komisia, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, EU:T:2008:457, body 192 a 197 až 203)].

13. Rozhodnutie o zvýšení základného imania bolo napadnuté dvoma žalobami o neplatnosť, ktoré podali SBS a [Viasat]. Súd prvého stupňa dvoma uzneseniami z 24. septembra 2009 určil, že vzhľadom na zrušenie rozhodnutia TV2 I a úzku súvislosť medzi povinnosťou vymáhať pomoc vyplývajúcou z tohto rozhodnutia a opatreniami, ktoré sú predmetom rozhodnutia o zvýšení základného imania, sa konanie v uvedených veciach zastavuje [(uznesenia z 24. septembra 2009, SBS TV a SBS Danish Television/Komisia, T-12/05, neuvverejnené, EU:T:2009:357, a Viasat Broadcasting UK/Komisia, T-16/05, neuvverejnené, EU:T:2009:358)].
14. V nadväznosti na zrušenie rozhodnutia TV2 I Komisia opäť preskúmala predmetné opatrenia. V tejto súvislosti požiadala o vyjadrenie Dánske kráľovstvo a spoločnosť TV2 A/S, pričom jej navyše boli predložené pripomienky tretích osôb.
15. Komisia uviedla výsledok svojho nového skúmania predmetných opatrení v [spornom rozhodnutí], ktoré bolo napadnuté prejednávajúcou žalobou, ako aj ďalšou žalobou, ktorú podala TV2 A/S [(vec TV2/Danmark/Komisia, T-674/11, EU:T:2015:684)], o ktorej Všeobecný súd rozhodol rozsudkom z dnešného dňa.
16. [Sporné rozhodnutie] sa týka opatrení prijatých v prospech spoločnosti TV2 v rokoch 1995 až 2002. Komisia však vo svojej analýze zohľadnila aj rekapitalizačné opatrenia prijaté v roku 2004 v nadväznosti na rozhodnutie TV2 I.
17. V [spornom rozhodnutí] Komisia zopakovala svoje stanovisko, pokiaľ ide o kvalifikáciu predmetných opatrení ako štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ v prospech spoločnosti TV2 (odôvodnenie 153 [sporného rozhodnutia]). Najprv konštatovala, že príjmy z reklamy za roky 1995 a 1996 predstavujú štátne prostriedky (odôvodnenie 90 [sporného rozhodnutia]), a následne, v súvislosti s overením existencie selektívnej výhody, dospela k záveru, že predmetné opatrenia nespĺňajú druhú a štvrtú podmienku Altmark (odôvodnenie 153 [sporného rozhodnutia]). Naproti tomu, zatiaľ čo Komisia v rozhodnutí TV2 I dospela k záveru, že suma 628,2 milióna DKK predstavovala nadmernú kompenzáciu, ktorá je nezlučiteľná s článkom 86 ods. 2 ES, v [spornom rozhodnutí] konštatovala, že táto suma predstavovala primeranú kapitálovú rezervu pre spoločnosť TV2 A/S (odôvodnenie 233 [sporného rozhodnutia]). Vo výroku [sporného rozhodnutia] teda Komisia konštatovala:

,Článok 1

Opatrenia, ktoré vykonalo Dánsko v prospech [TV2] medzi rokmi 1995 a 2002 formou prostriedkov z koncesionárskych poplatkov a iných opatrení, o ktorých sa hovorí v tomto rozhodnutí, sú zlučiteľné s vnútorným trhom v zmysle článku 106 ods. 2 [ZFEÚ].“

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 3 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 14. marca 2012 sa Viasat domáhala čiastočného zrušenia sporného rozhodnutia.
- 4 Viasat navrhovala prijať záver o nezlučiteľnosti štátnej pomoci poskytnutej spoločnosti TV2 s vnútorným trhom, pričom predložila dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod bol založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa údajne dopustila Komisia tým, že pri posudzovaní zlučiteľnosti predmetných opatrení s vnútorným trhom podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ neprihliadla na druhú a štvrtú podmienku Altmark. Druhý žalobný dôvod bol založený na porušení povinnosti odôvodnenia Komisie, keď táto inštitúcia údajne bez odôvodnenia uviedla, že článok 106 ods. 2 ZFEÚ sa na predjednávanú vec uplatňuje, hoci druhá a štvrtá podmienka Altmark nebola splnená.
- 5 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd vyhlásil, že konanie o žalobe sa zastavuje v rozsahu, v akom sa ňou navrhuje zrušenie sporného rozhodnutia v časti, v ktorej Komisia konštatovala, že príjmy z reklamy za roky 1995 a 1996 vyplatené spoločnosti TV2 prostredníctvom fondu TV2 predstavovali štátnu pomoc, a v zostávajúcej časti žalobu zamietol.
- 6 Svojím rozsudkom z 24. septembra 2015, TV2/Danmark/Komisia (T-674/11, EU:T:2015:684) Všeobecný súd na základe žaloby spoločnosti TV2 zrušil sporné rozhodnutie v časti, v ktorej toto rozhodnutie kvalifikovalo ako štátnu pomoc príjmy spoločnosti TV2 z reklamy za roky 1995 a 1996.

Návrhy účastníkov konania

- 7 Viasat navrhuje, aby Súdny dvor:
 - v prvom rade zrušil napadnutý rozsudok v časti, v ktorej ním bola zamietnutá jej žaloba, a sporné rozhodnutie, ako aj uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom a Súdny dvorom a
 - subsidiárne zrušil napadnutý rozsudok, vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie s tým, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.
- 8 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
 - zamietol odvolanie a
 - uložil spoločnosti Viasat povinnosť nahradiť trovy konania na oboch stupňoch.
- 9 Dánske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie.
- 10 TV2 A/S navrhuje, aby Súdny dvor:
 - v prvom rade zamietol odvolanie,
 - subsidiárne zachoval účinky napadnutého rozsudku a sporného rozhodnutia a
 - zaviazal spoločnosť Viasat znášať svoje vlastné trovy konania.

O návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania

- 11 Po prednesení návrhov generálneho advokáta Viasat listom z 3. januára 2017 požiadala Súdny dvor o opätovné začatie ústnej časti konania. Na podporu svojej žiadosti Viasat uvádza, že návrhy generálneho advokáta skresľujú niektoré jej tvrdenia a obsahujú ďalšie, ku ktorým účastníci konania nemali možnosť sa vyjadriť.
- 12 Treba pripomenúť, že podľa článku 83 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora Súdny dvor môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak niektorý z účastníkov konania predložil po skončení tejto časti novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, ku ktorému sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.
- 13 Tento štatút a rokovací poriadok však neupravujú možnosť dotknutých osôb podať pripomienky v reakcii na návrhy prednesené generálnym advokátom (pozri rozsudok zo 4. septembra 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, bod 30 a citovanú judikatúru).
- 14 V tejto súvislosti z článku 252 druhého odseku ZFEÚ vyplýva, že povinnosťou generálneho advokáta, konajúceho nestranne a nezávisle, je predkladať na verejných pojednávaniach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si vyžadujú jeho účasť, pričom platí, že Súdny dvor nie je viazaný ani jeho návrhom, ani odôvodnením týchto návrhov. V dôsledku toho nesúhlas účastníka konania s uvedenými návrhmi bez ohľadu na otázky, ktoré v nich skúmal, nemôže byť sám osebe dôvodom odôvodňujúcim opätovné začatie ústnej časti konania (pozri rozsudok z 21. decembra 2016, Rada/Front Polisario, C-104/16 P, EU:C:2016:973, body 60 a 61 a citovanú judikatúru).
- 15 Súdny dvor sa teda po vypočutí generálneho advokáta domnieva, že má k dispozícii všetky informácie potrebné na rozhodnutie a že účastníci konania sa k nim vyjadрили.
- 16 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy sa Súdny dvor domnieva, že nie je potrebné nariadiť opätovné začatie ústnej časti konania.

O odvolaní

O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ

Argumentácia účastníkov konania

- 17 Svojím prvým odvolacím dôvodom Viasat Všeobecnému súdu vytýka, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď uviedol, že v rámci posudzovania proporcionality predmetných opatrení zo strany Komisie vzhľadom na požiadavky stanovené článkom 106 ods. 2 ZFEÚ, osobitne tie, podľa ktorých jednak uplatňovanie pravidiel zmlúv musí znemožňovať plnenie zverenej úlohy a jednak realizácia tejto úlohy nesmie ovplyvniť rozvoj obchodu v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Európskej únie, táto inštitúcia nemusela zohľadniť skutočnosť, že tieto opatrenia nespĺňajú druhú a štvrtú podmienku Altmark. Podľa týchto podmienok musia byť kritériá, na základe ktorých sa vypočítava kompenzácia za plnenie služby vo verejnom záujme, vopred objektívne a transparentne stanovené, a táto kompenzácia musí byť určená na základe analýzy nákladov, ktoré by na plnenie predmetnej úlohy vo verejnom záujme vynaložil priemerný, dobre riadený podnik.
- 18 Viasat tvrdí, že zo znenia článku 106 ods. 2 ZFEÚ vyplýva, že požiadavka, podľa ktorej uplatňovanie pravidiel zmlúv, najmä pravidiel hospodárskej súťaže, musí znemožňovať plnenie úlohy, sa má vykladať v tom zmysle, že odkazuje na iné ustanovenia zmluvy. V rámci posudzovania zlučiteľnosti štátnej

pomoci podľa článku 106 ods. 2 sa teda podľa nej musia tieto iné ustanovenia vopred preskúmať. V prejednávanej veci je preto podľa nej v tomto rámci potrebné overiť, či každá z podmienok Altmark znemožňovala plnenie úlohy vo verejnom záujme zverenej spoločnosti TV2 alebo nie. Ak by sa vykonalo takéto preskúmanie, Komisia by podľa nej dospela k záveru, že prijatie opatrení spĺňajúcich druhú a štvrtú podmienku Altmark v prospech spoločnosti TV2 by neznemožňovalo plnenie tejto úlohy.

- 19 S cieľom ubezpečiť sa, že boli dodržané požiadavky týkajúce sa znemožnenia plniť predmetnú úlohu a že neexistuje prekážka rozvoja obchodu v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Únie, Komisia mala podľa nej tiež požiadať Dánske kráľovstvo o dôkaz, že dodržanie druhej a štvrtej podmienky Altmark by znemožnilo plniť úlohu vo všeobecnom hospodárskom záujme, ktorá bola zverená spoločnosti TV2.
- 20 Komisia, Dánske kráľovstvo a TV2 A/S sa domnievajú, že tento odvolací dôvod nie je dôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 21 Svojím prvým odvolacím dôvodom Viasat tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Komisia nebola v rámci svojho posudzovania podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ povinná prihliadnuť na druhú a štvrtú podmienku Altmark s cieľom overiť, či by dodržanie uvedených podmienok znemožnilo plniť úlohu, ktorá bola zverená spoločnosti TV2.
- 22 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že na to, aby bolo možné vnútroštátne opatrenie považovať za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, musí po prvé ísť o zásah zo strany štátu alebo financovaný zo štátnych prostriedkov, po druhé tento zásah musí byť spôsobilý ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, po tretie musí priniesť príjemcovi selektívnu výhodu a po štvrté musí narušovať alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. septembra 2010, Komisia/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, bod 39 a citovanú judikatúru).
- 23 Keďže tieto podmienky sú kumulatívne, štátne opatrenie nemožno považovať za štátnu pomoc, keď jedna z nich nie je splnená. Naopak, ak sú splnené všetky uvedené podmienky, toto opatrenie predstavuje štátnu pomoc, a teda je nezlučiteľné s vnútorným trhom, ak nie je zmluvami ustanovené inak.
- 24 Pokiaľ ide o tretiu podmienku kvalifikácie opatrenia ako štátnej pomoci, z ustálenej judikatúry vyplýva, že za štátnu pomoc sa považujú zásahy, ktoré sú bez ohľadu na formu spôsobilé priamo alebo nepriamo zvýhodniť podniky alebo ktoré treba považovať za hospodársku výhodu, ktorú by podnik príjemca za normálnych trhových podmienok nedosiahol (pozri najmä rozsudok z 30. júna 2016, Belgicko/Komisia, C-270/15 P, EU:C:2016:489, bod 34).
- 25 Je však potrebné pripomenúť, že Súdny dvor spresnil, že keďže štátny zásah treba považovať za kompenzáciu predstavujúcu protihodnotu za služby poskytnuté podnikmi, ktorým bola pomoc poskytnutá na realizáciu služieb vo verejnom záujme, pričom tieto podniky v skutočnosti nemajú finančnú výhodu, a teda účinkom uvedeného zásahu nie je privodenie výhodnejšieho súťažného postavenia vo vzťahu ku konkurenčným podnikom, takýto zásah nespadá do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ (pozri rozsudok z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, bod 87).
- 26 V súlade s bodmi 88 až 93 rozsudku z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), ak takýto zásah nemá byť kvalifikovaný ako štátna pomoc, je treba splniť určité podmienky. Po prvé, podnik, ktorý prijíma takúto kompenzáciu, musí byť skutočne poverený plnením záväzkov služby vo verejnom záujme a tieto záväzky musia byť jasne definované. Po druhé, kritériá, na základe ktorých sa vypočíta kompenzácia, musia byť vopred objektívne a transparentne

stanovené. Po tretie, kompenzácia nemôže prekročiť sumu, ktorá je potrebná na pokrytie všetkých nákladov alebo ich časti, vzniknutých pri plnení úloh služby vo verejnom záujme. Po štvrté, výška nevyhnutnej kompenzácie musí byť určená na základe analýzy výdavkov, ktoré by stredne veľký podnik, dobre riadený a primerane vybavený vynaložil pri realizácii týchto záväzkov služby vo verejnom záujme.

- 27 V prípade, že by podmienky uvedené v predchádzajúcom bode neboli splnené, predmetné štátne opatrenie by podniku, ktorý je jeho príjemcom, priznávalo selektívnu výhodu, a ak by boli okrem toho splnené ostatné kritériá stanovené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ, toto opatrenie by predstavovalo pomoc, ktorá je v zásade nezlučiteľná s vnútorným trhom.
- 28 Pokiaľ ide o článok 106 ods. 2 ZFEÚ, toto ustanovenie stanovuje, že podniky poverené poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu podliehajú pravidlám zmlúv, najmä pravidlám hospodárskej súťaže, za predpokladu, že uplatňovanie týchto pravidiel neznemožňuje právne alebo v skutočnosti plniť určité úlohy, ktoré im boli zverené, a rozvoj obchodu nesmie byť ovplyvnený v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Únie.
- 29 Ako vyplýva z judikatúry, samotné znenie článku 106 ods. 2 ZFEÚ preukazuje, že výnimky z pravidiel zmluvy sú dovolené len v prípade, že sú nevyhnutné na splnenie si určitých úloh, ktoré boli zverené podniku poverenému správou služby všeobecného hospodárskeho záujmu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 23. októbra 1997, Komisia/Francúzsko, C-159/94, EU:C:1997:501, bod 54, a z 28. februára 2013, Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, C-1/12, EU:C:2013:127, bod 106).
- 30 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že nie je potrebné, aby finančná rovnováha alebo hospodárska životaschopnosť podniku povereného správou služby všeobecného hospodárskeho záujmu boli ohrozené. Stačí to, že keby neexistovali sporné práva, plnenie osobitných úloh pridelených podniku by nebolo úspešné alebo to, že udržanie týchto práv je potrebné na to, aby ich držiteľ mohol plniť úlohy všeobecného hospodárskeho záujmu, ktoré mu boli pridelené za prijateľných hospodárskych podmienok (pozri rozsudok z 15. novembra 2007, International Mail Spain, C-162/06, EU:C:2007:681, bod 35 a citovanú judikatúru).
- 31 Článok 106 ods. 2 ZFEÚ sa tým, že umožňuje za istých podmienok odchýlky od všeobecných pravidiel zmluvy, snaží o zosúladienie záujmu členských štátov využívať určité podniky, predovšetkým z verejného sektora, ako nástroj hospodárskej alebo daňovej politiky so záujmom Únie na dodržiavaní pravidiel hospodárskej súťaže a zachovaní jednoty spoločného trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. októbra 1997, Komisia/Francúzsko, C-159/94, EU:C:1997:501, bod 55).
- 32 Ako bolo uvedené v bode 21 tohto rozsudku, Viasat sa domnieva, že Komisia mala v rámci svojho posudzovania podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ povinnosť overiť, či by dodržanie druhej a štvrtej podmienky Altmark bránilo spoločnosti TV2 plniť úlohy, ktoré jej boli zverené.
- 33 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, Komisia nemusí na účely preskúmania opatrenia podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ preskúmať dodržanie podmienok stanovených judikatúrou Altmark, osobitne jej druhú a štvrtú podmienku.
- 34 Ako to presne uviedol Všeobecný súd v bode 63 napadnutého rozsudku, k overeniu dodržania podmienok stanovených touto judikatúrou dochádza už skôr pri preskúmaní otázky, či sa majú predmetné opatrenia považovať za štátnu pomoc. Táto otázka totiž predchádza otázke spočívajúcej v prípadnom overení, či je nezlučiteľná pomoc napriek tomu nevyhnutná na plnenie úloh, ktoré boli zverené príjemcovi predmetného opatrenia podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ.

- 35 Naproti tomu už nie je potrebné uplatňovať podmienky stanovené judikatúrou Altmark, keď Komisia potom, ako dospela k záveru, že opatrenie sa považuje za pomoc najmä vzhľadom na skutočnosť, že prijímajúci podnik nemožno prirovnať k priemernému, dobre riadenému a primerane vybavenému podniku na účely plnenia požiadaviek verejnej služby, preskúmava, či môže byť táto pomoc odôvodnená podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ.
- 36 Uvedené ustanovenie spresnené protokolom č. 26 o službách všeobecného záujmu (Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 308), ako aj, pokiaľ ide o oblasť, o ktorú ide v prejednávanej veci, protokolom č. 29 o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch (Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 312), nemožno vykladať izolovane len vzhľadom na jeho znenie bez toho, aby sa prihliadlo na spresnenia vykonané uvedenými protokolmi.
- 37 Záver uvedený v bode 35 tohto rozsudku potvrdzujú, ako to uviedol generálny advokát v bode 43 svojich návrhov, ustanovenia protokolu č. 29, ktorý stanovuje, že „ustanovenia zmlúv nemajú vplyv na právomoc členských štátov pri poskytovaní financovania verejnoprávneho vysielania, pokiaľ je takéto financovanie poskytované vysielacím organizáciám na splnenie verejnoprávneho poslania tak, ako je mu zverené, vymedzené a organizované v každom členskom štáte, a pokiaľ takéto financovanie neovplyvňuje obchodné podmienky a hospodársku súťaž v Únii v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom, pričom sa berie do úvahy uskutočnenie náhrad za verejnoprávnú službu.“
- 38 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy sa teda Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v napadnutom rozsudku rozhodol, že článok 106 ods. 2 ZFEÚ neukladá Komisii povinnosť prihliadnuť na druhú a štvrtú podmienku Altmark na účely rozhodnutia, či je podľa tohto ustanovenia štátna pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom.
- 39 Prvý odvolací dôvod treba preto zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 296 ZFEÚ

Argumentácia účastníkov konania

- 40 Svojím druhým odvolacím dôvodom Viasat kritizuje body 103 a 104 napadnutého rozsudku z dôvodu, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol jej žalobný dôvod týkajúci sa neplatnosti založený na tom, že Komisia v spornom rozhodnutí porušila svoju povinnosť odôvodnenia vyplývajúcu z článku 296 ZFEÚ.
- 41 Viasat tiež Všeobecnému súdu vytýka, že nepreskúmal dôvody predložené v žalobe na prvom stupni.
- 42 Komisia sa domnieva, že druhý odvolací dôvod je čiastočne neprípustný a v každom prípade nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 43 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že odôvodnenie vyžadované článkom 296 ZFEÚ musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho (rozsudok z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 147 a citovaná judikatúra).

- 44 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v bode 103 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia sporného rozhodnutia, keď poznamenal, že „skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí sa nespomína úloha druhej a štvrtej podmienky Altmark pri posudzovaní zlučiteľnosti predmetných opatrení s vnútorným trhom, nie je spôsobená nesprávnymi úvahami Komisie alebo nedostatočným odôvodnením [sporného rozhodnutia], ale tým, že v tomto rozhodnutí bol použitý iný analytický rámec než ten, ktorý uprednostňuje [Viasat].“
- 45 Viasat pripustila, že sporné rozhodnutie by bolo nedostatočne odôvodnené len v prípade, že Komisia bola povinná uplatniť analytický rámec, ktorý podľa spoločnosti Viasat vyplýva z článku 106 ods. 2 ZFEÚ.
- 46 Z bodu 37 tohto rozsudku pritom vyplýva, že článok 106 ods. 2 ZFEÚ neukladá Komisii povinnosť prihliadnuť na druhú a štvrtú podmienku Altmark na účely rozhodnutia, či je podľa tohto ustanovenia štátna pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom. Všeobecný súd sa preto nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že sporné rozhodnutie je dostatočne odôvodnené.
- 47 Okrem toho, ako generálny advokát uviedol v bode 58 svojich návrhov, výhrada založená na absencii preskúmania dôvodov uvedených v žalobe na prvom stupni nie je dostatočne rozvinutá na to, aby sa k nej mohli ostatní účastníci konania vyjadriť alebo aby o nej mohol Súdny dvor rozhodnúť. Je teda neprípustná.
- 48 Druhý odvolací dôvod je preto potrebné zamietnuť sčasti ako neprípustný a sčasti ako nedôvodný.
- 49 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie treba zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 50 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku Súdny dvor uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 51 Keďže Komisia a TV2 A/S navrhli uložiť spoločnosti Viasat povinnosť nahradiť trovy konania a Viasat nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania.
- 52 Článok 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, stanovuje, že členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania.
- 53 Dánske kráľovstvo ako vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamietla.

2. Viasat Broadcasting UK Ltd je povinná nahradiť trovy konania Európskej komisie a spoločnosti TV2/Danmark A/S.

3. Dánske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

Podpisy

